

- разглашáю. Πρόσговѣдь, η. θηλ. κήρυγμα.
 Προραзδмѣвáю, εσν. = разд-
 мѣвáю. 2) = предраздмѣ-
 вáю.
 Προραстáю, εσν. (ἀμετβτ.)
 ἄορ. προραστόχз. μ.-ετѣ, έσн.
 = προзавáю.
 Προραшáю, εσн. (μετβτ.) ἄορ.
 προραстήχз. μ.-ψѣ, εтншн.
 ἀναβλαστάνω, ἀναθάλλω,
 ἐκφέρω βλαστούς, ἀνατέλ-
 λω, ἐξανατέλλω. = ηзрашáю.
 Προρнцáю, εσн. ἄορ. προρεκόчз.
 μ.-кѣ, чéшн. προλέγω.
 Προρόкз, α. ἄρσ. προφήτης,
 ὑποφήτης.
 Προрóческiй, αμ, σε. ἐπιθ. προ-
 φητικός.
 Προрóчествiе, iм. καὶ-εтвó, α.
 οὐδ. προφητεία. (λήμμα. Να-
 ούμ. 1. 1.)
 Προрóчествáю, εσн. -εтвováчз.
 προφητεύω, χρησιμοδοτέω-ῶ.
 καὶ = προрнцáю.
 Προрóчница, υι. θηλ. προφήτις.
 Προсвѣтiтель, α. ἄρσ. * φω-
 τιστής. φωστήρ, φωταγω-
 γός, διδάσκαλος.
 Просвѣшáю, εσн. μ.-ψѣ, тншн.
 φωτίζω, καταφωτίζω, λαμ-
- πρύνω, ἐπιφαίνω. Σμεσ. καὶ
 παθ.-εμ.-μαι.
 Просвѣшéniе, iм. οὐδ. φωτι-
 σμός, φώτισμα. 2) = свѣтi-
 нiе.
 Προславлéniе, iм. οὐδ. *δόξα-
 σις, *δόξασμα, τὸ δοξάζειν
 -φημίζειν-ἐγκωμιάζειν.
 Προславлáю, εσн. μ.-влю, вн-
 шн. δοξάζω (δηλ. προξενῶ
 δόξαν εἰς τινα, τὸν τιμῶ).
 = εлáвлю.
 Προслезiчсá. ἄορ. τοῦ слезiю.
 ἐδάκρυσα.
 Προслiвнiй, αμ, σε. ἐπιθ. *ἐπαι-
 τητικός, ὁ ἐπαιτῶν, ὁ προσ-
 αιτῶν, ἐπαίτης, προσαίτης,
 προσαιτητής.
 Προслывáю, εσн. ἄορ. прослiчз.
 μ. прослывѣ, έсн. = словѣ.
 (314. прослвi крещáтiкомз.
 ὠνομάσθη-ἔμεινε τὸ ὄνομα
 αὐτῆς [τῆς πηγῆς] βαпти-
 στήριον, βαπτιστήρ).
 Προστιрáю, εсн. ἄορ. прострóчз.
 μ.-εтрѣ, έсн. ἐκτείνω, ἐπεκ-
 τείνω, ἐκπετάννυμι, ἐκπε-
 τάζω, διατείνω, ἐξαπλώω-ῶ,
 ἐφαπλώω-ῶ, πλατύνω. παρβλ:
 разширáю-продолжáю. Σμεс.·
 -εμ.-μαι. Σμтχ. παθ. χρ.